Р Е Ш Е Н И Е
№ 37727

гр. София, 30.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 61 състав,** в публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7818** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Н. И. Л., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, ап. 7, чрез адв. С. Л. със съдебен адрес – [населено място], пл. „Т. К.“ № 1, к-с „Д.“, вх. Б, ет. 1, ап.4 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № GPAM – 2169354 от 07.06.2026 г., издадена от командир отделение към РУ Л., ОДМВР Л. – Б. К. К., с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача Н. И. Л. за извършено нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Жалбоподателят излага твърдения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Изтъква, че в оспорената заповед не е посочена дата, на която е установено нарушението. На следващо място изтъква, че жалбоподателката не е управлява собствения си автомобил, а чужд такъв, поради което липсва субективния елемент. Излагат се доводи за непропорционалност на преследваната от закона цел. Позовава се на Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по тълк. дело № 3/2022 г. Моли съда за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. По делото е представена молба от 24.09.2026, с която изрично не се възразява да се даде ход на делото и се поддържа така депозираната жалба. Претендират се направените по делото разноски, за което е представен списък.

Ответникът – командир-отделение към РУ Л., ОДМВР – Б. К. К., редовно призован, не се явява и не се представлява.
Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM – 2169354 от 07.06.2026 г., издадена от командир отделение към РУ Л., ОДМВР Л. – Б. К. К., на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
От мотивите на заповедта е видно, че мярката се налага заради това, че в [населено място] на път II-35 до бензиностанция Г. управлява лек автомобил марка БМВ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Н. П. Л., живущ в [населено място], [улица], като управляваният автомобил е с прекратена регистрация на 27.05.2026 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.
При извършена проверка от полицейски служители на МВР е издаден Акт за установяване на административно нарушение № GA 528769/07.06.2026 г. за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1, предл. 1, от ЗДвП – за това, че жалбоподателката управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.
В хода на съдебното производство са приети писмените доказателства, приложени по административната преписка, както и тези представени от жалбоподателя.
От правна страна съдът намира следното:
Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.
Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Предвид представената по делото Заповед № 312з-2296/11.09.2025г. на директора на областна дирекция на МВР – П., съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.
Спазени са административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, като са посочени фактическите и правни основания за прилагане на мярката. В ЗППАМ действително не е посочена датата на установяване на нарушението, но същата е посочена в АУАН който е съставен в деня на установяване на нарушението и е част от преписката и този ропуск на АО не представлява съществено процесуално нарушение.
Видно чл. 171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП, принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, се прилага за нарушения по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП.
В случая извършването на нарушението, а именно, че жалбоподателят е управлявал превозно средство, което не е регистрирано предвид служебното прекратяване на регистрацията, е безспорно установено. Практически това не се и отрича от него. Неотносими към въпроса за законосъобразността на мярката са наведените доводи за липса на знание у жалбоподателя относно прекратяването на регистрацията, и на доказателства, че жалбоподателят е бил уведомен за това обстоятелство. При упражняването на правомощието по чл.171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП административният орган действа при обвързана компетентност, т.е. във всеки случай на

констатирано с АУАН нарушение от кръга на посочените в разпоредбата, той е длъжен да наложи принудителната мярка, без да изследва съставомерността на деянието и законосъобразно ли то е било установено. Необходимото и достатъчно условие за издаването на заповед е да има съставен АУАН за установяване на нарушение по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 или чл. 182, ал. 5 от ЗДвП. Конкретно, при нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, не се изисква от административния орган, издаващ заповедта за налагане на ПАМ, да проверява дали е било налице знание у водача на превозното средство за липсата на регистрация, както и дали собственикът е бил уведомен за прекратяването на регистрацията.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Така прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Административният орган е отнел СУМПС на водача -жалбоподател, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебно регистрация на 27.05.2026 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, т.е. поради липса на задължителна застраховка ГО. По делото е представена застрахователна полица за заплатена ГО от собственика на автомобила от 08.06.2026 г. – един ден след издаване на оспорената ЗПАМ. Предвид доказателствата за сключена ЗГО, съдът намира, че в случая не се били налице необходимите предпоставки за издаването ѝ, доколкото не е застрашен защитимият обществен интерес - безопасност на движението.

При това положение и с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК съдът намира, че са налице предпоставките за отмяна на наложената ПАМ.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени по представен списък в общ размер на 505,11 евро, от които 500 евро – адвокатско възнаграждение, заплатено в брой при сключване на представения по делото договор за правна защита и съдействие /л. 56/ и 5,11 евро разноски за внесена държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. И. Л., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM – 2169354 от 07.06.2026 г., издадена от командир отделение към РУ Л., ОДМВР Л. – Б. К. К., с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача Н. И. Л. за извършено нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - Л. да заплати на Н. И. Л., ЕГН: [ЕГН] сумата от 505,11 евро /петстотин и пет евро и единадесет евроцента/ евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: